

den danske stat. Med de foreslåede stk. 1 og 2 udvides personkredsen til også at omfatte personer, som har *lignende fast ophold* her i landet. Med udtrykket »lignende fast ophold« tilsigtes en opblødning af det gældende kriterium, der forudsætter, at vedkommende har sit tilsigtede, mere varige opholdssted i Danmark.

Udtrykket »lignende fast ophold« omfatter f.eks. personer, der uden at have en egentlig bopæl her i landet befinder sig i Danmark på et længerevarende ophold eller med henblik på et længerevarende ophold. Dette vil f.eks. efter omstændighederne kunne være tilfældet i forhold til personer, der opholder sig her i landet i forbindelse med behandling af deres ansøgning om opholdstilladelse, navnlig når det faktiske ophold her i landet har haft en vis længere varighed.

Udtrykket »lignende fast ophold« vil endvidere efter omstændighederne bl.a. kunne omfatte personer, der opholder sig i Danmark på grundlag af »tålt ophold«, under prøvelse af en beslutning om udvisning (jf. udlændingelovens § 50) eller under behandling af en ansøgning om humanitær opholdstilladelse (jf. udlændingelovens § 9 b).

Derimod vil turister og andre personer, der alene opholder sig kortvarigt her i landet, ikke være omfattet af udtrykket »lignende fast ophold«.

Tilsvarende personel afgrænsning er medtaget i forslaget til straffelovens § 7 a, § 8 a, § 8 b og § 11, jf. bemærkningerne hertil.

Det foreslåede *stk. 1* vedrører handlinger foretaget af ovennævnte personkreds *inden for* et fremmed myndighedsområde, jf. om dette udtryk ovenfor bemærkningerne til forslaget til straffelovens § 6.

Det foreslåede *nr. 1* viderefører med redaktionelle ændringer den gældende bestemmelse i straffelovens § 7, stk. 1, nr. 2, hvorefter dansk straffemyndighed i forhold til udlandshandlinger foretaget af personer med tilknytning til Danmark forudsætter, at forholdet også er strafbart efter lovgivningen på gerningsstedet (dobbelt strafbarhed). Tilknytningen til Danmark skal som ovenfor anført foreligge på sigtelsestidspunktet.

Det foreslåede *nr. 2, litra a*, viderefører med redaktionelle ændringer den gældende bestemmelse i straffelovens § 7, stk. 3, om dansk straffemyndighed i forhold til visse alvorlige forbrydelser foretaget i udlandet af personer med tilknytning til Danmark, selv om handlingen ikke er strafbar i gerningslandet. Det er som anført ovenfor som hidtil en betingelse for at fravige kravet om dobbelt strafbarhed i de nævnte tilfælde, at gerningsmandens tilknytning til Danmark foreligger på gerningstidspunktet (og fortsat foreligger på sigtelsestidspunktet).

Den gældende bestemmelse i straffelovens § 7, stk. 3, indeholder en opregning af de bestemmelser i straffeloven, i forhold til hvilke der ikke stilles krav om dobbelt strafbarhed. Det foreslåede litra a indeholder ikke en sådan opregning af lovbestemmelser, men henviser i stedet til karakteren af de pågældende lovovertrædelser (seksuel udnyttelse af børn og kvindelig omskæring). Der er alene tale om en lovteknisk forenkling, og der er ikke tilsigtet nogen ændring af bestemmelsens anvendelsesområde. Kravet om dobbelt strafbarhed for så vidt angår straffemyndighed i forhold til udlandshandlinger foretaget af personer med tilknytning til Danmark vil efter den foreslåede bestemmelse således (som efter den gældende bestemmelse i straffelovens § 7, stk. 3) kun kunne fraviges i forhold til handlinger omfattet af straffelovens § 222, § 223 a, § 224, jf. § 222 eller § 223 a, § 225, jf. § 222 eller § 223 a, § 226, § 230, § 235, § 245 a eller § 246, jf. § 245 a.

Det foreslåede *nr. 2, litra b*, er nyt og udvider området for dansk straffemyndighed på grundlag af det aktive personalprincip. Forslaget vedrører handlinger foretaget i udlandet, når *både* gerningsmanden og den forurettede har den ovennævnte tilknytning til Danmark på gerningstidspunktet, f.eks. når gerningsmanden og ofret begge er danske statsborgere. I sådanne tilfælde stilles (som efter det foreslåede litra a) intet krav om, at forholdet også er strafbart efter lovgivningen på gerningsstedet. Gerningsmanden vil formentlig normalt være bekendt med, at forurettede (også) har den nævnte tilknytning til Danmark. Kendskab hertil er imidlertid ingen betingelse for at anvende det foreslåede litra b.

Det foreslåede *nr. 2, litra b*, forudsættes navnlig at kunne finde anvendelse, hvis der er tale om en lovovertrædelse med et umiddelbart offer (fysisk eller juridisk person). Det vil f.eks. gælde overtrædelser af bl.a. straffelovens § 216 (voldtægt), § 244 (vold), § 260 (ulovlig tvang), § 264 a (fotografering af personer på ikke frit tilgængeligt sted), § 276 (tyveri), § 283 (skyldnersvig) og § 291 (hærværk). Det vil f.eks. også gælde § 114 (terrorisme), § 180 (mordbrand), § 181 (brandstiftelse) og § 183 (sprængning), selv om sådanne lovovertrædelser også måtte ramme andre end danske ofre. Herudover forudsættes bestemmelsen også at kunne finde anvendelse i forhold til lovovertrædelser, der på anden måde kan siges at have karakter af interne danske anliggender. Det vil efter omstændighederne f.eks. gælde overtrædelse af straffelovens § 136 (offentlig tilskyndelse til eller billigelse af forbrydelser), hvis en dansk statsborger fra udlandet